

vende tilbage til de tider, der fandtes før 1899, og derfor er det falsk varebetegnelse at sige, at det er at indrette arbejdsmarkedet efter den moderne verden. Nej, det er at indrette det sådan, som Venstre gerne havde set arbejdsmarkedet indrettet de sidste 100 år, og det er måske kun en spæd begyndelse.

Under andenbehandlingen fik vi måske også afsløret lidt om, hvorfor Dansk Folkeparti er gået med, for da sagde hr. Jesper Langballe, formentlig til stor hjælp for Dansk Folkepartis arbejdsmarkedsordfører, bl.a.: Så vil jeg gerne sige, at jeg da gerne tror, at de over 200 deputationer, der er gået ind i udvalgsværelset i gåsegang, alle sammen har været et ekko af det, hr. Jan Petersen og hans partifæller siger.

Kl. 14.10

Se, det er interessant, for det afslører jo Dansk Folkeparti. Latterliggørelse af de deputationer, der har brugt deres demokratiske ret til at fremlægge deres synspunkter om et lovforslag, der direkte berører det, der er aftalt mellem deres virksomhed og de kolleger, der har valgt dem.

Du er en gås, siger hr. Langballe jo reelt til formanden for SiD's afdeling i Brønderslev, Orla Thomsen, hvor hr. Bent Bøgsted har fået 905 underskrifter mod loven fra virksomheder i Brønderslev. Det er gæs.

Hvilken høflighed man skal høre fra et folketingsmedlem, der vist endda er uddannet udi næstekærlighed. Men det forklarer mere end så meget andet, at Dansk Folkeparti er ligeglåd med, ja, nærmest foragter de mennesker, der er valgt til at tale deres kollegers sag. Ellers ville man jo ikke gå ind i det her. Men flertallet står jo fast.

Lad mig så resumere, hvad vi synes, der fortsat udestår af reelle problemer.

Der er det principielle netop med et lovindgreb. Og udvalgsbehandlingen og også debatten senest her afslører, at det ikke er noget, Folketinget er særlig gode til, og det ender i en juridisk diskussion, og det ender også i en række uafklarede forhold. Det er efterladenskaberne efter det lovforslag, som flertallet nu vil gennemføre.

Det er jo ikke nogen storkonflikt, vi har med at gøre her. Samfundet er ikke ved at bryde sammen af mangel på gær. Den eneste faktuelle begrundelse er, at der i beskæftigelsesministerens skuffe ligger et ukendt antal henvendelser fra mennesker, der ikke kan få deltid på grund af overenskomsten.

Jo, der var ét tilfælde, det glemte jeg: Coloplast. Her mente beskæftigelsesministeren, der

var et eksempel, for det havde en ledende medarbejder i Coloplast fortalt ham. Men en af tillidsrepræsentanterne for netop Coloplast blev vred, kom i Arbejdsmarkedsudvalget og forklarede, at på Coloplast var det ikke overenskomsten, men ledelsen. Det var ledelsen, der ikke ville give deltid.

Her er vi vel ved sagens kerne: ganske mange danske lønmodtagere vil gerne have deltid i en periode. De vil også gerne have sikkerhed for at have noget at leve af. Og at indrette vores arbejdspladser efter det, det finder man ud af. Men på grund af et eller andet ukendt antal, som måske er lige så fejlagtige som med Coloplast, så lovgiver flertallet nu hen i uvirkeligheden.

Så er der noget konkret heri. Gældende overenskomster tilsidesættes, det er nævnt. Loven griber ind i weekendaftaler, bl.a. på industriens område, jeg siger velbekomme. Det er i forvejen ikke let at lave de aftaler; nu går man ind og blander sig i det også. Ja, flertallet leger med ilden, som jeg tror, min kollega hr. Ole Vagn Christensen kunne have fundet på at sige. Så kan man jo føje til, at så burde flertallet fratages retten til at bære tændstikker.

Lovgivning griber også ind i holdaftaler. De er også svære at forhandle, og her kommer flertallet så med en lov, der skaber usikkerhed om det også. Der er stort potentiale for uro i det her, i hvert fald hvis den lov bliver brugt, og man gennemfører den vel, fordi man vil have, den bliver brugt.

Loven griber også ind i aftaler, der berører mobile arbejdspladser, og man tager ikke hensyn til, at der er fag, hvor deltid kan undergrave muligheden for, at der overhovedet er fuldtidsarbejde at hente i et fag. Det har vi også fået illustreret i Folketingets Arbejdsmarkedsudvalgs arbejde med det. Jeg skal her bl.a. henvise til problemstillinger, der gælder for tjenere.

Så har vi lige været igennem en debat omkring tillidsrepræsentanten og den mulighed, der er for, at man i overenskomsten kan sikre, at tillidsrepræsentanten kan deltage i beskyttelsen af den enkelte medarbejder.

Derfor må jeg konkludere: Denne her lov er unødvendig, ja, den kan være direkte skadelig, hvis den bliver brugt. Og hvis ikke den skulle bruges, hvad gennemfører man den så for? Derfor skal denne her lov fjernes – det siger jeg på Socialdemokratiets vegne – hurtigst muligt, og vi vil arbejde for herefter, og måske mest rea-